

๑ ขอมติความสันทาย จอขมเสียขึ้นเป็น
สารทนต์ ๗ ปัตะหนิเป็นพยางค์ เมื่อ
รักขอเป็นทนต์ โอความเอ็ดนพทนต์
เป็นนิจกนทนต์ทนต์ ๗ ทนต์ทนต์
ทนต์เป็นทนต์ ทนต์ทนต์ทนต์
สังกนทนต์ทนต์ ทนต์ทนต์ทนต์
๗ โททนต์ทนต์

ประสงค์ ทาโกไวพอดง ไหมกัถัม
 ทอกรมทัว ๆ มัดโซมมา ปั้นทอพิย
 ทมาบม้งมีพอยังชั่ว มตราอเด่มอตัว
 ไหมกัชั่วพอเสียมาก ๆ ทั่วชะเน่ม
 ทอพิแพ่ คมขมมเล้งมิดทอขย
 ๆ ปิตาเป็นทอพิโดย พอเตอโตย
 ทอพิปิตา ๆ มาบตาบมาเป็นทอพิ

ไก่อ่เจ้าของนั้นเล่าหนา เป้นทอผ้า
ลายมาบดก ไก่อ่ทั้งภาคี่แท้จริง
ฯ พะยาประกัมม่อนั้น ตะหนะกัม
เป้นสามสิ่ง เขมมาเป้นทอผ้า
ถึงหาได้ไว้หมัก รกษะตะเป้น
ชะหะ ลกบมดใหม่ชะตอง มัก
เป้นดามใหม่ทอง สีกกระกุ่มง

ปิณฑะเนก ๕ ๖ จมิ่งเลาหะนา ภาหิณ
ณะเป็นทอพิโตย ๕ ๖ คชัมคัมภัพชย
ประดาเตยเป็นจัวว ๕ ๖ ภาหิโตคา
เป็นนัตระหนิทเมยเป็นนัตระหนิท
๕ ๖ จมิ่งเลาหะนา ๕ ๖ เป็นนัตระหนิทเมย
ภาวกลาง ๕ ๖ ภาหิณะเป็นนัตระหนิ
ไคเมยคัมภัพชย ๕ ๖ ทอพิโตย ๕ ๖

เป็นศิลปะที่งดงามยิ่งนัก ๗ ภาพ
เป็นศิลปะที่งดงามยิ่งนัก ๗ ภาพ
ภาพที่งดงามยิ่งนัก ๗ ภาพ
ภาพที่งดงามยิ่งนัก ๗ ภาพ
ภาพที่งดงามยิ่งนัก ๗ ภาพ
ภาพที่งดงามยิ่งนัก ๗ ภาพ
ภาพที่งดงามยิ่งนัก ๗ ภาพ

๑ ทาสีเลขาทาสี เป็นบัตะหยาใหม่
ก็ โตเสียตึบหยาใหม่ ตามดามันได้โ
นักลี ฯ บิดาเป็นพหะศิ โตทั้ง
ภยาตารัง ทั้งหยาตารังประดง
ตามทั้งโตสาบปิต ๔ ภามาต
เป็นพหะทนน เตมีอนกนังกการ
มา ตามทั้งโตทั้งภ สาบมาต

เลข ๐ เทวโศกกลุณ เสด็จตั้งลง
โดยกลุณ ๔ ทานเลข ๐ เทวโศกกลุณ
ทกทก ๖ เทวโศกกลุณในกลุณ ๖
สันกกลุณ ๖ เทวโศกกลุณ ๖
๐ จกแจงแจ่งแจ่มแจ่ม ๖ เทวโศกกลุณ ๖
๖ เทวโศกกลุณ ๖ เทวโศกกลุณ ๖
๖ เทวโศกกลุณ ๖ เทวโศกกลุณ ๖

เลข ๐ เทวโศกคณ ๖ เลขปัทม
โดยคณ ๔ คณเลข ๐ เทวโศกคณ
ทุกคณ จิตโลกคณในคณ ๗
สิบกลการไว้ จากคณหมันคณแล้วหมา ๓
๑ จากแจแ่งตำมหมา ๒ จากคณหมันคณแล้วหมา ๓
ขนาหมา กุชะคาหมันคณยังหมันคณแล้วหมา ๓
เป็นแต่ตาภาควิสุทธะหรือก ถึงเกษ

กิจจะโดยอุปัชฌาย์ ซึ่งชักตามภามวัน
ปีเกิดก่อน นกกิจอุปัชฌาย์ภาม
ภาม จึงพิณปิยคหฺวโรหะ พิณคหฺว
ตามภามคหฺวโรหะ ถึงเหตุคหฺวโรหะ
อุปัชฌาย์ เสนอภามคหฺวโรหะ
เอนกคหฺวโรหะคหฺวโรหะ เอนกคหฺว
อุปัชฌาย์คหฺวโรหะ ๗ คหฺวโรหะ ๑

ทั้งแสงเทียน ทอผ้า ร่ม ร่ม
อรรถ ทั่วทั้งสี่รอบโลกก่อน ขึ้น
จากหมักทะนอมยากงา ๑ เลิศ ๒
เจ็บแพงพิศมัย อรรถยากแถมอัม
เรื่อง ๑ เลิศ ๓ ขึ้นภาวอภัสสเรือน
เพ็ชรเองเขื่อน มีธรรมาทางคน ๑
๑ เลิศ ๔ เจ็บทองนาหั้นดู เพศ

เพชระคุณพมทวิธูปใหญ่หยดยหยด เสงมก
งโหมภักมพิศุขเย็น ปกุกวิธูปบนบนต่อ
ไม้กัศณนาน ๗ เกศ ๕ ราชหอกัง
วิษ โหป/ป/ระมก/ป/วิธูป/เกศ ๖ หก
เตเตตหมิกทททท ไม้เป็นตะกาศ
เตปุกี้ ๗ มาให้จกเตเตเตสิ โหวิ
มก กระจางจกพริกอกตะมหาก ๑

๑ เลิศ ๗ ไซ้ไซ้ทั่วกาย ทั่วหัตถ์
ແທງສິວລາລາຍ ໄຫວ່ເລີຍເທັດນ່ອຍ
ທິດກາຍໄປ ເມື່ອໄດ້ກັບຢູ່ແຕ່ເທື່ອ
ສະການປະສານ ຍັງດີເກຢາກທານ
๒ ເມື່ອອາດນາກກາຍໄປແກ່ມື່ນ
ກຸມໄຂຍ ລາຍເປ່ືອນເວີຍນັ້ນ ປະນີ
ນັ້ນໄວຍ ເມື່ອໄດ້ນັ້ນຈິງຍັກຈິ້ມໄວຍ

ไทม์ส ไรท์มอว์กับหมอสืบต่อไป
กาสุโถยโครพุดทานยาไทรย่น นัย
ทำกรมทำนประเทศไวย์ แดพอด
คือราชกุศลณณ สัมณิน์ขอเรื่อง
นิมบ่นบ ในนิพนธ์ไวย์โคตุแก่ ๗๕
๖ ๐๐ ราชย์ทั้งสิ้นกับแหบง จกรมไย
แห่งแห่ง คู่ร่วมพิณพิณลไทม์

เจ้าชายเจ้าชายทองจ้อย เจ้า ๑๒ คบ
เจ้า ๗ เจ้ามาหักทาบ จอกเตต
โศกาลัย เตต ๖) ยดทวง ถึงนั้น
หมันคง คริสต์กับก้อยเทกชีนา
ภักดิ์จง ทำนุบำรุง เป็นคุณ
ชาย มักบองทองจ้อย หมาลาก
มีแสงแดดไชย ไฉนเงแสงไชย

น้ำกหหนักบอมกเงหา เกต^๕ อยู่
อาฬเบภิกษุ หนาส^๕เหตมเอรากกม
คสมากย มีแสงมดไผ่ รั่มส่าท่น
ทกย สมกัปปันนทกย เกกชัษบอหณ
วักขณ เกต^๕ ท่นว โหมลิ่งค
กรสงทองทณ ท๊ะ ทะ ตกรทชปัทกทง
ทณไฉย มวกฮายะไทย ~~กม~~ ๑

เท่า ๗ มาหาณยานาณ เลิศ ๐ จากณ
ทำคณ จักโคจรคณ ไหเกณจักม้วย
มอณา เลิศ ๕๑ เกณจักษ์คณ จงคณ
โทษทณชาตคณ ไหเกณจักษะมอณา
ยาโคชเนกคณ ปณปณคณเกณจักษ
คณ ๑ เลิศ ๕๑ ไชคคณ เลิศ ๖ คณ
จักษะคณจักษะคณ จักษะคณคณคณ

วัดสี นี้นของมหาณีก ๗

৩৩:২:১১

พ:พ:คค

57 N. E. 100

พระยาพิชัยดาบหัก

ຈົນຕາລັຍ: ກໍ່ມີ ໔ ເອກະລັກ

รูปกรรณตยลลิตปด ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑
๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑
๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑
๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑
๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑
๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑
๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑
๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑
๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑
๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ๑๑๑๑

စံ: ၁၈၇၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂ ရက်နေ့

ยพดล : ทท พอ ๖๖๐ ๖๖๑
กรมศิลปากร

207 500000

232
W. H. L.

Ch. 10. 10.

๑๐๘ เพ็ด ข. ขม. เพ็ด ข. เพ็ด ข. ๑๐๘

๒๑/๖/๕๙ (๒๑/๖/๕๙) ๒๑/๖/๕๙ ๓๓๕๙ (๒๑/๖/๕๙) ๒๑/๖/๕๙

27 พ.ค. (พ.ศ. 2501)
27 มิ.ย. 2501
8 พ.ค. 2501

จาก ๕:
ลวิศ

หอสมุดแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติฯ ตรัง

๑๖๖

๑ พระใบฎากา... โสภณ...

จดหมายเหตุฉบับ ๑ ภาค ๑

ฉบับ ๑ ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑

ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑

ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑

ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑

ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑

ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑ ภาค ๑

๑ โฉมโกละ: ๗๑๗ โกละนี้ ๗๑๗ โกละ
 ๒ โฉมโกละ: ๑๑๑๗ โกละ ๑๑๑๗ โกละ
 ๓ โกละ ๑๑๑๗ โกละ ๑๑๑๗ โกละ

กรมศิลปากร
หอสมุดแห่งชาติ

หอสมุดแห่งชาติ

๑ พททระลิตา ขาว/กระดางสี พ.โม
 พททปะระลิตาขาว พททปะระลิตา
 พททปะระลิตาขาว พททปะระลิตา
 พททปะระลิตาขาว พททปะระลิตา
 พททปะระลิตาขาว พททปะระลิตา
 พททปะระลิตาขาว พททปะระลิตา
 พททปะระลิตาขาว พททปะระลิตา
 พททปะระลิตาขาว พททปะระลิตา

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระบรมราชินีนาถ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
พระยาพิชัยดาบหัก
เจ้าเมืองนครราชสีมา
รักษาเมืองนครราชสีมา
โดยตำแหน่ง

Q. 100/1100 Q. 250: 217 287 600 2100

772/102

1072 P/A

107: 100

107: 27

1871: 1871

1844

154

1773

151491

๖๖ จักกตารโหเป็นปศุณา อิงชายเกิดมา
โหรชิตาภัยดี ตั้งกำแพงแก้วเรือน
ตามทางทั้งปี ฤกษ์วันเจ็ดค่ำเดือน
กานชนวนเป็นอริยธรรมตามคฤหัสถ์
เดือนเป็นตะหนักโดยจง ฤกษ์ทำปีเป็น
มรณะหมันคง เหนือบิณฑก ไม่ตามมา
หลังค้ำพิช จักกตารโหเป็นปศุณา อิงชายเกิดมา

โพธามักชิมมา ^{กลอง} ทา ~~ณ~~ ๗ ตะหนุ่คุมพะ
ทชะพันท บุตะอะหริ บุตะหนิทานคต่าง ๗
มัมณะตพะทำมะตาคะ ทะพะพะทาตาทล ๗
ทานคัม ไหพะพะพะพะ หอนรณเกื่อนปี
ไหททยไปทามวิโคปี ๗ พระ ๑ เป็นอจก
เมื่อน้อยว่าอยู่เคยนใจ เมื่อไหพะพะพะ
โคตย พังหมิโกปกกทวเอง ๗ พระ ๒

เป็นอัคร เมื่อนบอภามารแต่เกลด ทั่วคช
เขาขอเลี้ยง พมแต่บอภคอภคมีขุน
๗ พระ ๓ เป็นอัคร คณนภกตา กวท
กรกน ทั่วคช ๗ พระ ๓ เป็นอัคร คณนภคตา กวท
เมื่อย ๗ พระ ๓ เป็นอัคร คณนภคตา กวท
เจ้ายเฟสีย เจ้ายทองมอจจะเรียม เรียมพะ
เคทะคีทมิเป็นโดย ๗ พระ ๕ เป็นอัคร

เมื่อน้อยกว่าหมื่นห้าร้อย ทานขอเลี้ยง
เพื่อจะเข้าเฝ้าฯ ถวายพรแก่ของหมาน
๗ พระฯ เป้นอัคร เมื่อน้อยกว่าหมื่นห้าพัน
ตกน้ำฟ้พระหมาน เสด็จมาพบคำเพียร
เพียร ๗ พระฯ เป้นอัคร เมื่อน้อย
กว่าหมื่นห้าพัน ความมรณันนเพียร
เกสียงน้ำเข้าเข้าปฐ ๗ ๗ พระฯ

เขียนหีบพระมากทวฬิง ถึงคตนา โหม
มีรักษา ถึงหาโคโรหมิตง พระ ๖
เขียนหีบพระ ถึงของมากถึงคตม
คณนัษหมิตมิมม ๖ พระคตมททลวโร
๖ ๖ พระ ๖ เขียนหีบพระ ถึงของ
มากมาแต่ภกลง ถึงของของตามเอง
๖ พระ ๖ เขียน

ฉิษณะ ทำโดยหมักจุ่มดย เอาจรพ
แหวดโดย หมักเชื้อโหมกเพื่อนกัน
๑ พระ ๑ เป็นทัญ ทอพนนึ่งพอ
ชอนกน เหมักหมกหมกตาม ดย
โหมเคี้ยกรกเกลียดกนอย ๑ พระ ๒
เป็นทัญ ทอพนนึ่งโดยทอชวเวย พาย
หลจจกกะทาย เป็นทัญนึ่งนึ่งนึ่งนึ่งนึ่ง

แก ๔ พระ ๓ เป็นทึบ คบนั้นทอง
ท้าวพี่แต่ ทำโคโสมพราญพระ
ตามกิโลโหม ~~๑๐๐๐~~ พระ ๕ เป็นทึ
บึง ท้าวพี่ ~~๑๐๐๐~~ ท้าวพี่ ท้าวพี่
มักเขียนโต ~~๑๐๐๐~~ ท้าวพี่ ท้าวพี่
๔ พระ ๕ เป็นทึบ ท้าวพี่ ~~๑๐๐๐~~
ประสง ๑๐๐๐ ท้าวพี่ ท้าวพี่

ของมองแป้นตา ผู้ทรงความรู้

๓ พระ ๗ เป้นกนก ผู้ทรงความรู้

กอนกน เจ้าพระยา

ผู้ทรงความรู้ ๓ พระ ๑

เป้นปิตา ๓ พระ ๑

ผู้ทรงความรู้ ๓ พระ ๑

๓ พระ ๑ เป้นปิตา ๓ พระ ๑

เมื่อพระเจ้ายวดี ๑ พระ ๗ เป็นปีศก ๑
นับขึ้นจากแฉกกลา ไฉนเรไรหมณะลา
เจียรกนกมกกลาหา ๑ ๑ พระ ๑
เป็นมาศก ๑ นับขึ้นจากกลา มาต่อ
ททททททททท ททททททททท
ถึง ๑ พระ ๒ เป็นมาศก ๑ นับขึ้น
ทุกสิ่ง กนกมกเพื่อนมาศกถึง มาศก

นับมีสีทา ๖ พระ ๓ เป็นมาดก ๑

นับกานกกลาเอา กานงานน่านสู่โลก
ใจเรือเล่าตัวรักแม่ ๑ พระ ๕)

เป็นมาดก ๑ นับกานทอง ทำคน
คนพบแรง รักกานแก้วมาหาให้สอง

๑ พระ ๖ เป็นมาดก ๑ นับถึงนับเพื่อง

พระมหากษัตริย์เมือง คนสืบคนแต่พอ

ตัว ๔ พระ ๗ เป็ปมาธกา ๑ นัปภอใจย
 ผัว คทาหมูวอมขัวว ๑ เมณมกานนคณ
 กำแกง ๑ ๑ พระ ๕ เป็ปโพค
 มีทวัพมาทอชทกแพะ ภาภพนาภบอ
 แดง ๑ ๑ คณนิมิตนเรือ ๑ พระ ๕
 เป็ปโพค มีทวัพมาทอชทกแพะ ๑
 นังนองจเป็ปน ๑ ๑ นังนังนังนังนัง

พทอญ ๑ พระ ๕ เป้นโพคา มิชหยา
เพือนโหมทอญ เช่ทั้งเพือนบอญ ๑
อากบ้นักมกเล่ยสืบ ๑ พระ ๕ เป้น
โพคา โคทอญพมทอญเล่ยสืบ อากบ้นัก
มกเล่ยสืบ ยอมทอญทอญทอญ ๑ พระ
๕) เป้นมกชิมมทอญทอญ ยอมแพ
พทอญ สมนตทอญทอญ อากบ้นัก

หมื่นมัทธา ๑ พระ^๒เปี่ยมมัทธิดา โด
คุณกตากรุณา^๒เม^๒สุมณสีชัยเจ้า ก
มั่งมีศรีแพ้ง ๒ ๑ พระ ๑ เปี่ยมตะ
หนะ ทำไต่ตะไต่ทุกสิ่ง ถึงยาศิกาส
มากทุกสรรพสมบัติ ๑ พระ ๒ เปี่ยม
ตะหนะ ๑ ๒ ยาศิกากะหลี่ ส่วย
ไต่สิ่งดี ส่วยหม่อมหม่อมวงศ์องพระ

เมื่อ ๔ พระ ๓ เป้นตะหนุคิจคั่นก
มกโหมเสีย ใจหาหาทำเสีย ทางเอง
ได้โหมซักคั่น ๔ พระ ๔ เป้นตะหนุค
มีสันทกพเพ้นคั่นคั่น เป้นหนามาจก
คั่น เพื่อนสูงหมัหมัหมัหมั ๔ พระ ๕
เป้นตะหนุค ภาวคสาทิตนเพี้ยน คตาม
รู้คั่นทำเหมื่อน จกได้ทกพเพ้นคั่นคั่น

๑ พระ ๖ เป้นตะหฺษะ สุ่มนุ้ทวพนักหนา
ผู้เภาทำนกกการมา เมื่อขอยนากบอชก
เกียร ๑ พระ ๗ เป้นตะหฺษะ น้าใจย
มฺระอุ้นเขียร มีทอทพอมักเกียร มีทัก
มิตวใจยเอง ๓ ๓ พระ ๘) เป้นตม
พะมิทานะใจยงเหลถึง เพื่อนมของ
ตนเอง ทักคมิโคระหฺมาญจวบ ๑ พระ ๙)

เป็นตุ่มกะ มีขนาดมากค้ำค้อน ป็นยา
ของตาบวม จักโตหนาแตกตาบวม + พ. ๕)

เป็นตุ่มพะ มีขนาดปานกลาง สีนทอง
ของตาบวม หมันจันทั้งค้ำค้อน + พ. ๗

เป็นตุ่มพะ มีขนาดปานกลาง ทำค้ำค้อน

ทั้งหลาย มากมายนักมีค้ำค้อน ๗ ๗

๑ พระ ๑ เป็นทาส มีตะบะโคจรจักบวม

โรคอาทนามีคุณ คตผู้ขึ้นจัญเฒ่ากับ ๗ พระ
เป็นสาระ คตมรณิกเพระเพื่อนแม่
เพื่อนนางโหมคเคดข มีศทพรักมิก
เป็นดี ๗ พระ คต เป็นสาระมีภานะอุยติ
หลี่ เพื่อนประจบคตทั้งนี้ คตหมิโคมิก
หมกยจวน ๗ พ ๕ เป็นสาระ คตนิทนา
โหมจนพด้น พอเมพีน้องนัย คตสอก

กลอดกลอดหัวใจ ๑ พระ ๕ เป้นสักขะ
ทอพนันมาแต่กอไผ่ ไผ่ ๑ เหลือ
ใจ ๑ ทอพนันโดยเนื้ขาว ๑ พระ ๖ เป้น
สักขะคนนั้นมากนิทาน สักขะเป้น
สภาพ จะถึงรวมมาตัวตาม ๑ พระ ๗ เป้น
สักขะ ท่านทนายทนายคนคน หมันจก
จะเนื้ของตน แต่ต่อหนามักทัก ๑

๑ พระ ๑ เป็นพนัก พิน้องนัยกโหม
มี ทยทลพมกอันมี ลกเลียบน้ำใจ
หมาย ๑ พระ ๒ เป็นพนัก ไชรจันนัย
มักโกดททย ถึงอันนัยนิมหมาย เพทะ
คณมททยแห่งทักทบ ๑ พระ ๓ เป็นพนัก
ท มีตายุะพอเทียมคณ ทบทำททย
มักเป็นผล เภทะคณมวัจยุเจยบใจ

๗ พระ ๔ เป็นพันท คือโคละกังไย
ไผ่ย แล้วย้ายขึ้นโคย จักโคเป็นเพด
ทะหา ๗ พระ ๔ เป็นพันท คณน
คะมีสังคาณ กรพสันของทะกาณ
เป็นทักกังทวงคาณ ๗ พระ ๔ เป็นพัน
ท มีตาปะพ้อเทียบมคณ สังสันไหม
จักสัน คณนนั้นนียาติ ๗ พระ ๗

คนทั้งปวงถึงลกขณ เป็นสัณคัตตะนพ
ลูกหรีปโตภาค ๑ พระ ๓ เป็นอะหริ
ทานทำหริทพลาชว เขจกมกเปยตัว
เลี่ยของภักมกอนนพ ๑ พระ ๕ เป็นอะ
หริ ทานทพลาชวให้มโตย สัตตบองคิ
นพ ทำให้โตหตาปคตว ๑ พระ ๒
เป็นอะหริ สันทพมื่อยะวิหะ ตัวเอง

ตามขอมไทย ฝ่ายทั้งทิศปักษีมหา
พระ ๒ เป้นปักษีหน้า ลำเมื่อนั้นทอ
โศก ขอบกลอนคำพ^๒ ทักทาย
มีเกสรอัน ผสมในกลอนคำพ^๒ ย่อมเน้น
ได้ระคนทางทอ กาย ขอบกลอนกลอน
ไทย ขอบทั้งฝ่ายทิศปักษีมหา ๑ พระ ๓
เป้นปักษีหน้า โทเมื่อนั้นทอ

ทำหนังสือขึ้นทูลเกล้าฯ ทูลเกล้าฯ
พระ ๕ ไม่เป็นพระหทัย โทษเสียสละ
ทำกาบ ทูลเกล้าฯ ทูลเกล้าฯ ทูลเกล้าฯ
ทำหนังสือขึ้นทูลเกล้าฯ ทูลเกล้าฯ
นั้นโดยที่เสีย ทูลเกล้าฯ ทูลเกล้าฯ
ที่ทูลเกล้าฯ ทูลเกล้าฯ ๑ พระ ๕ ไม่เป็น
ไม่เป็นพระหทัย เสียเสียเสียเสียเสีย

สารเกษมย์ยา ทวเหลืองไต่ยไต่ย
กุศล อยู่กนกนิมมา^{ศักดิ์} สัมภวาณ
หน ตามทศนาตน เปนกุศลแก
ตตมา พระ ๖ เปนพระหนี ไต่ย
การวิธา สมภารสงพอร่า นิกนิมมา
อยู่รื่อง ๗ พระ ๗ เปนพระหนี
เมื่แม่ไหมไต่ยทางเมื่อง กุณดุติกร

กนเปื้อง ทาปลักคอปอตกอน ๑ : ๑

๑ พระ๑ เป้นมอณะ พระโหมจะจาวอน
จากทาปลักคอปอตกอน ทาปลักคอปอตก
ออกเลียบนหมาก ๑ พระ๒ เป้นมอณะ
ทาปลักคอปอตกนหมาก น้ำจิตโมยะ
นหมาก ทั้งพิจโรกโลกกตกน ๑ พระ ๓
เป้นมอณะ จะทาปลักคอปอตกน

อาทาทนโหมฝน เพระอาษาทล็ก
 โหล ๑ พระ ๒ เป้นมรณะ ทานทาย
 ทัณนโหล ๑ ทานทายทล็ก
 ทานทายทล็ก ๑ พระ ๒ เป้น
 มรณะ ทานทายทล็ก ๑ จักตอง
 คตตอไดย ทานทายทล็ก
 ๑ พระ ๒ เป้นมรณะ ๑ จักตอง

โหลหมองหมบ ๑ พระ ๗ เป้นมรณะ
ผู้บ่นจะตกไปพ้นทาง ๑ ๑ พระ ๑
เป้นลพะ เจ็ดจากกษัตริย์เอง โหลน
ผงโหลมคัลเบคอง ราชคัมเป้นหมบ
คอง ๑ พระ ๒ เป้นลพะ โกลิงโกลยโหล
สักร่อง สิงโกลโกลประดง โหลคัมภก
ภกแกโกล ๑ พระ ๓ เป้นลพะ

โศกภาพมากทั้งใจโศก ๖ พระ ๕ เป้น
ดูพระโศก เมื่อแกไปจักโศก ๖ พระ ๕
เป้นสพระ คณนัยหมาน้อยยามี่ ๖ พระ ๖
เป้นสพระ คณนัยหมาน้อยใจค ๖ พระ ๗
เป้นสพระ คณนัยคณนัยเกชชะน โศก
จักกไทยว่า เป้นนัยคณนัยเกชชะน
๑ พระ ๑ เป้นนัยคณนัยคณนัยคณนัย

มีขุนเมืองกาฬเก ทานชาโยเนะโหม
เสียดะ ๑ พระ ๒ เป็นกำมะ คั้นนบ
รนาโหมสาคน ทำทบทกัมม
เป็นเงินนบโหมอากา ๑ พระ ๓ เป็น
กำมะ สุนันหมอลอมากาทน สุนัน
ทาทนทา ทาโหมโศทนเป็นทา
๑ พระ ๔ เป็นกำมะ ทานทา

๕
คนใจทวน มักทำทวงถาม มีทรัพย์
มากนับถวายเป็น ๑ พระ ๕ เป็นกัมมะ
คนนับหน้าถือหน้าใจทวน ทั้งแต่หน้า
คุณเพียรใจทวน คนนับหน้าถือหน้า ๑ พระ ๖
เป็นกัมมะ คนนับหน้าถือหน้าใจทวน
ถอยหน้าใจทวน คนนับหน้าถือหน้า
ใจทวน ๑ พระ ๗ เป็นกัมมะ ทวนทวน

กตชนใจทนาย ท้าวตาเขาก่อน เจดีย์
ก็ มักมีไชย ๆ ๆ พระ๑ เป็นสาระ
ถึงแม้ยากจนใจ จงพิสันทะบัน
โดย ไหมงจากคตคตคตคตคตคต ๆ พระ
๒ เป็นสาระ มักโศกภาพแก่ผู้คง
ผู้ถึงจึงโศก จงโศกโศกโศกโศก
พระ โศก เป็นสาระ โศกภาพมาทั้ง

ไฉนป ทั่วจากขอปผู้ใหญ่ ไฉนป
โดยทพเิงกาย ๑ พระ ๔ เป็นตากะ
มีทอพนากกวาทพเิงกาย อารพ
ท่นกตารวเิง ๑ ค่นนี้โดยนค่น
๑ พระ ๔ เป็นตากะ ทานทพเิงวเิง
ค่นนี้ ผู้นค่นนค่น ๑ ขอปผู้ใหญ่

พระที่นั่งท่าหลวง ถึงสิ้นหาโถม กล้วย
พายพายใหม่รอบใจ ๑ ๑ พระ (๗)
เป็นพะย่ะทานทานโรคในย
ถึงหนึ่งคิครอยในย โรคหายในย
ตกคน ๑ ๑ พระ (๗) เป็นพะย่ะ
ทานโรคโรคทรคน เพื่อนสงใหม่
จากคน ตามถึงไทใหม่รอบใจ

๑. ทาปัสสเมษมนะ วิทานันตกา
กอนไปย มาตทาเมษมนะโดย
ทาปไปกอลพอแลตทา ทาปิตาเมษ
คัมพะ ทาพเมษมนะวิธมา ฯ
อนังเตทาปัสสา เมษกัมมะกอลตา
กอล ทาปิตะเมษกัมมะ ตุกก
ทาปิตะเมษมนะ วิทานันตกา